

ΟΜΟΗΧΟΙ ΛΕΞΕΙΣ

<p>ἄβολος : ὁ μὴ βολικὸς</p> <p>ἄγενος : ὁ ἀγένειος</p> <p>ἀγωνία : ἀνησυχία, ἄγχος</p> <p>αἰνῶ : ὕμνῳ, ψάλλω</p> <p>αἶνος : (αἰνῶ) ὕμνος</p> <p>αἰνετός : (ρημ. ἐπίθ. τοῦ αἰνῶ)</p> <p>αἶνεσις : (αἰνῶ) ὕμνος</p> <p>αἰρῶ : κυριεύω (ἀρχ.)</p> <p>ἀκήρατος : ἀμόλυντος ἀ- γνός (ἀ-κῆρες)</p> <p>ἄκκλητος : (καλῶ) ὁ μὴ κληθεῖς, ἀπρόσκλητος</p> <p>ἀκόλλητος : (κολλάω) ὁ μὴ συγκολληθεῖς</p> <p>ἄκοπος : ὁ ἄνευ κόπου</p> <p>ἄκρος : (ἐπίθετον)</p> <p>ἄλλος : (ἀντων. ἐπίθετον)</p>	<p>ἄβωλος : ὁ χωρὶς βώλους</p> <p>ἄγεννος : ὁ μὴ γεννήσας εἰσέτι</p> <p>ἀγονία : στειρότης, ἀκαρπία</p> <p>ἐνῶ : (χρον. ἢ ἐναντ. σύνδ.)</p> <p>Αἶνος : (ἀρχ.) ἀποικία ἐν Θρά- κη</p> <p>Ἐνετός : ὁ κάτοικος τῆς Ἰταλ. πόλεως</p> <p>ἐνετός : (ἐνίημι) εἰσαχθεῖς βαλτός</p> <p>ἐνεσις : (ἐνίημι) ἔνθεσις ἔγχυσις.</p> <p>ἐρῶ : (ἀρχ. μέλ. τοῦ λέγω) θα εἰπῶ</p> <p>ἀκείρατος : ἀκούρευτος (κεῖρω)</p> <p>ἄκλιτος : (κλίνω, Γραμμ.) ὁ μὴ κλινόμενος</p> <p>ἀκόλυτος : (κωλύω) ὁ ἀνεμπό- διστος</p> <p>ἄκοπος : ὁ χωρὶς κόπας, κουπιὰ</p> <p>ἄκρως : (ἐπίρρημα)</p> <p>ἄλλως : (ἐπίρρημα)</p>
--	---

ἀλήτης : (ἀλάομαι) ὁ πλάνης	ἀλείτης : (ἀρχ.) παραβάτης, ἔνοχος
	ἀλύτης : ἐπόπτης Ὀλυμπ. ἀγώνων.
ἄλειμμα : (ἀλείφω), ἐπάλειψις, ἀλειφή	ἄλημα : (ἀλέω) ἄλευρον, μτφ. πανοῦργος
ἄμάλωτος : (μαλώνω)	ἄμάλωτος : ὁ χωρὶς μαλλιά
ἄμα : (χρον. σύνδ.) συγχρόνως	ἄμμα, τὸ : (ἄπτω), δεσμός, κόμβος
ἀναστηλώνω : ἀνεγείρω, ἀποκαθιστῶ-ἐμψυχώνω	ἀναστύλων : στηρίζω διὰ στύλων, ξυλίνων πασσάλων
ἀναιμία : ἔλλειψις αἵματος	ἀνεμία : τὸ φούσκωμα
ἀναπολῶ : ἀναλογίζομαι	ἀναπωλῶ : μεταπωλῶ, πωλῶ ἐκ νέου
ἀναπόλησις : (ἀναπολῶ)	ἀναπόλησις : (ἀναπωλῶ)
ἀνάρρησις : ἀναγόρευσις ἄνοδος	ἀνάρρησις : ἀνάσωσις, διάσωσις
ἄνηβος : (ἤβη) ὁ μὴ ἔφηβος	ἄνιβος : (νίβω) ὁ μὴ νιφθεὶς
ἄπειρος : ὁ ἄνευ πείρας	ἄπυρος : ὁ ἄνευ πυρός, ἀπύρετος
ἄπιστος : (πιστεύω) ὁ μὴ πιστὸς	ἄπυστος : (πυνθάνομαι), ὁ ἄγνοῶν
ἀπόκλεισις : (ἀποκλείω)	ἀπόκλισις : (ἀποκλίνω)
ἀπολύω : ἐλευθερώνω, διώχνω	ἀπολλύω : καταστρέφω
ἀπόρρητος : ὁ μυστικὸς	ἀπόρρητος : (ρέω) ὁ ἀπορρέων
ἀπόρριψις : (ἀπορρίπτω)	ἀπόρριψις : (ἀπορρύπτω), καθαρισμὸς
ἄρα : (συμπερ. σύνδ.)	ἄρα : (ἔρωτημ. σύνδ.)

ἀποχώρησις : (ἀποχωρῶ)	ἀποχώρισις : (ἀποχωρίζω)
ἄρμα : ἡ ἄμαξα	ἄρματα : πολεμικὴ ἐξάρτισις
ἄρτω (ἄρτάω) : κρεμῶ, ἐξ- αρτῶ	ἄρτιῶ (ἄρτιῶ) : καθιστῶ τι ἄρτιον
ἄρτίζω : παρασκευάζω, ταίζω	ἄρτύζω : ἄρταίνω, τρώγω νη- στήσιμα
ἄρτύνω : (ἀρχ.) σχεδιάζω, συνδέω (δημ.) ἄρταίνω, καρυκεύω	ἄρτύω : παρασκευάζω ἄρτένω
ἄρτισις : (ἄρτίζω) προετοι- μασία, ἐφοδιασμός	ἄρτησις : (ἄρτῶ) ἐξάρτησις
ἄτρητος : ἄνευ ὀπῆς, ἀτρύ- πητος	ἄρτυσις : ἐξάρτυσις, ἐξοπλι- σμός, καρύκευμα φαγητῶν
ἄφιλος : ἄνευ φίλων	ἄτρυτος : ἀκούραστος ἀδιά- κοπος
ἄχειλος : χωρὶς χεῖλη	ἄφυλλος : ἄνευ φύλλων
ἄψις, ἡ : ἄψίδα, καμάρα	ἄχυλος : ἄνευ χυλοῦ, ἄχυμος
ἄχρηστος : ὁ μὴ χρήσιμος	ἄχηλος : ἄνευ χηλῆς (= ὀπλῆς)
βίβλος : βιβλίον, ἡ Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη	ἄψυς, ὁ : ὀξύθυμος, δριμύς
	ἄχριστος : ὁ μὴ χρισθεὶς (χρίω)
	βύβλος : ὁ πάπυρος (γραφ. ῦλη)
	Βύβλος : πόλις τῆς Φοι- νίκης
βῶλος : σβῶλος, μᾶζα χῶ- ματος	βόλος : βολή, ρίψις (βάλ- λω)
	Βόλος : πόλις τῆς Θεσσα- λίας
βρωτός : θνητός, φθαρτός	βρωτός : (βιβρώσκω), φα- γώσιμος

βρώμα, τό : φαγητόν, τρόφιμον (βιβρώσκω)	βρώμα, ή : δυσωδία, ἀκαθαρσία
βρώμη : φυτόν, εἶδος δημητριακοῦ	βρίνη : ή λίγδα - γλοιώδης πηλός, λούνι
γλήνη : κόρη ὀφθαλμοῦ - κηρήθρα - ἱατρ. ὄρος	γῆρος : (ἀρχ.), λαλιά, ὁμιλία
γῦρις : ή πασπάλη - κόνις ἀνθέων	γιάλλα - γιάλλα : ἀμυδρῶς, ἐλάχιστα
γυάλα : ὑάλινον σκεῦος	Δανικός : (Δανία)
δανεικός : (δανείζω)	δῆγμα : (δάκνω) δάγκωμα
δειγμα : (δεικνύω) τεκμήριον	διάλυμα : (διαλύω), ή διάλυσις, τὸ διαλυθέν
διάλειμμα : (διαλείπω), διακοπή, παῦσις	δήλημα : βλάβη, φθορά, ὄλεθρος
δίλημα : πρότασις διαφοροῦμενη, ἀμηχανία ἐκλογῆς	δύνη : (φυσ.) μονὰς μετρήσεως δυνάμεως
δίνη : στρόβιλος, ρουφήχτρα	δύσρητος : ὁ δυσκόλως λεγόμενος
δύσρητος : δύσροος (ρέω)	ἔγγυος : ἠγγυημένος
ἔγγειος : ἔγγαιος, ὁ τῆς γῆς	ἔγκυος : ή κυοφοροῦσα
ἐγγείρισις : (ἐγγειρίζω) ἀνάθεσις, χειρουργησις	ἐγγείρησις : ἐγγείρημα, ἐπιχείρησις, χειρουργησις
ἐγκλισις : (ἐγκλίνω) ή κλίσις πρὸς τι - γραμμ. ὄρος	ἐγκλησις : (ἐγκαλῶ) καταγγελία, κατηγορία
εἶδα : (ἀόρ. β' τοῦ ὄραω)	οἶδα : (ἀρχ. ρῆμα) γνωρίζω

ειδικός : ό ειδικευμένος εἰς τι,	ἰδικός (μου κλπ.) : κτητικόν ἐπίθετον
εἰς : πρόθεσις	ἴς : νεῦρον, μῦς, κλωστή
εἰς : ἀριθμητ.	ῦς : χοῖρος, καί δὴ κατοικίδιος
εἰς : μτχ. τοῦ ἴημι	ἦς – οἷς : ἀναφορ. ἀντωνυμῖαι.
ἐκκλησις : (ἐκ-καλῶ) πρόσκλησις, παράκλησις	ἐκκλισις : (ἐκκλίνω) παρεκκλισις
ἐκκλυσις : (κλύζω) ἐκπλυσις, ξεβρασμός	ἐκλυσις : (ἐκλύω) ἀπαλλαγή, παράλυσις
ἐμπειρος : ό ἔχων πείραν	ἐμπυρος : πυρίκαυστος, θερμός
ἐξ : (πρόθεσις)	ἔξ : (ἀριθμητ.) αἶξ : ἡ γίδα
ἐξάλλος : ό ἐκτός ἑαυτοῦ	ἐξάλος : ό ἐκ τῆς θαλάσσης
ἐξάρτησις : (ἐξαρτῶ) κρέμασμα	ἐξάρτισις : ἐφοδιασμός, ἐξοπλισμός
ἐμπλησις : (πίμπλημι) γέμισμα, πλήρωσις	ἐξάρτυσις : ἐφοδιασμός, ἐξοπλισμός
ἔλατον, τὸ : ό ἔλατος (δένδρον)	πλύσις : (πλύνω) καθαρισμός, πλύσιμον
ἐμπειρία : πείρα	ἔλατον : (συγκρ. τοῦ μικρός)
ἐμποιῶ : δημιουργῶ	ἐμπυρία : (καί -εἶα) δημόσιος ὄρκος ἐπὶ πυρός
ἐμποίησις : (ἐμποιῶ)	ἐμπυῶ : πυοφορῶ
ἐπί : (πρόθεσις)	ἐμπύησις : (ἐμπυῶ)
	ἐπεῖ : (σύνδ. χρον. ἢ αἰτιολ.)

ἐπήλυτος : ξένος, ἔποικος	ἐπίλυτρος : ὁ χάριν λύ- τρων κρατούμενος
ἐπίθημα : (τίθημι) σκέπα- σμα	ἐπίθυμα : (θύω) τὸ σφά- γιον
ἐπέτειος : (ἔτος)	ἐπαίτιος : αἴτιος, ὑπαίτιος
ἐπίκλησις : (καλῶ) ἐπώνυ- μον, παράκλησις	ἐπίκλυσις : πλημμύρισμα
ἐπίρρητος : ὄνειδισθεῖς, δυσφημισμένος	ἐπίκλισις : κατωφέρεια
ἐταιρεῖος : (ἐταῖρος) συν- τροφικὸς	ἐπίρρυτος : ὁ ρέων πρὸς τι, ὁ πηγάζων, ποτιζό- μενος
ἔτοιμος : ἐτοιμασμένος, (ἀρχ.) πρόθυμος	ἕτεροῖος : (ἕτερος) διαφο- ρετικὸς
ἐτοιμολογία : ἐτοιμότης λό- γου, εὐστροφία	ἔτυμος : βέβαιος, ἀληθής, πραγματικὸς
Εὐγένιος : κύριον ὄνομα (εὐγενής)	ἐτυμολογία : (γραμ. ὄρος) ἢ ἔρευνα τοῦ ἐτύμου τῶν λέξεων
εὐθηκτος : (θήγω) εὐφυής, ἀγγίνους—εὐερέσθιτος	εὐγένειος : ὁ ἔχων ὠραῖον γένειον
εὐμηρος : (μηρὸς) μετ' ὠραί- ους μηρῶς	εὐθηκτος : (θήγω) καλοα- κονισμένος
εὐχέτης : (εὐχομαι) ὁ εὐχό- μενος ὑπὲρ τινος	εὐμοῖρος : (μοῖρα) καλό- τυχος
ἐφήμερος : προσωρινὸς	εὐχαίτης : (χαίτη) μετ' ὠ- ραίαν χαίτην
ἐφορρεία : (ἐφορεύω)	ἐφίμερος : (ἴμερος) ποθη- τὸς
ζῆ : (ζήω-ῶ)	εὐφορία : (εὐφορος) γονι- μότης
	ζεῖ : (ζέω=βράζω)

ἦδη : (ἐπίρ. χρονικόν)	Ἰδη : (ὄνομα ὀρέων)
ἦκω : (ἀρχ.) ἔχω φθάσει	εἶκω : (ἀρχ.) ὑπέικω, ὑποχωρῶ
ἦλος : καρφί (καθήλωσις, κάρφωμα)	ἴλλος : ὀφθαλμός - ἰλλός : ἀλλοίθωρος
	εἶλωσ : (εἶλον) δουλοπάροικος ἐν ἀρχαίᾳ Σπάρτῃ
ἡμερος : ὁ μὴ ἄγριος	ἴμερος : ὁ πόθος, ἐπιθυμία
ἡμεῖς : ἑμεῖς	ὕμεῖς : ἑσεῖς
ἡνίον : (συνήθως : ἡνία) τὰ χαλινάρια, τὸ γκέμι	ἰνίον : ὀστοῦν καὶ μέρος τῆς κεφαλῆς
	ὕν(ν)ίον : τὸ ὕν(ν)ι
Ἥρα : ἡ ἀρχαία θεὰ	εἶρα : (καὶ αἶρα) εἶδος φυτοῦ
ἦπαρ : τὸ συκώτι	ὕπαρ : ὄραμα, ὀπτασία
ἦτοι : βεβαίως ἢ δηλαδὴ	Οἶτη : ὄρος Φθιωτιδοφοκίδος
ἦχῶ : (τὸ ρῆμα)	ἦχῶ : (τὸ ὄνομα) ἀντίλαλος
ἦώς : αὐγή, γλυκοχάραμα	ἰός, ὄ : τὸ βέλος, δηλητήριο, ἰατρ. ὀρολογία
	υἰός : γιός
ἦ - οἶ : τὰ ὀριστ. ἄρθρα	ἦ - οἶ : ἀναφ. ἀντωνυμῖαι
ἦ : (δοτ. καὶ ἀναφ. ἐπίρ.) ὅπου, ὅπως	ἦ : (βεβαιωτ. καὶ ἐρωτημ. ἐπίρ.) ἀληθῶς, τί, πῶς;
ἦ : (διαζευτικὸ καὶ συγκρ. σύνδ.) ἦ, παρὰ	εἶ : (ὑποθ. σύνδ.) ἐὰν
	οἶ - οἶ : (δοτ. προσωπ. ἀντωνων.) αὐτῶ

θύμα : (θύω=θυσιάζω)	θήμα : (τίθημι=θέτω)
θήρα : κυνήγι	θρύμμα : (θρύπτω) θρύψα- λον
ιδιότης, ή : τὸ ιδιαίτερον γνώρισμα	θύρα : πόρτα
ικέτης : (ίκετεύω) ὁ δεόμε- νος	ιδιώτης, ὁ : ὁ ἀπλοῦς πολί- της, ὁ μὴ μετέχων τῶν δημοσίων
ἴλη : λόχος ἵππικοῦ	οἰκέτης : (οἶκος) ὑπηρέτης
ἴνα : (τελ. σύνδεσμος)	ἴλη : ὕλικόν, (ἀρχ.) ξυλεία
ινώδης : πλήρης ἰνῶν	ἴνα, ή : ή ἴς -ινός=μῦς, κλωστή
ἴον : ὁ μενεξές	οἰνώδης : (οἶνος) βαθέως ἐρυθρὸς
Ἰόνιος : ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Ἰῶ-ὁ ἑπτανησιακὸς	οἶον : (ἀναφ. ἀντων.) ὁ- ποῖον
Ἰονικός : (ἰόνιος)	Ἰόνιος : ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς Ἰωνας
ἰωνισμός : ὅ,τι προσιδιάζει εἰς τοὺς Ἰωνας	Ἰονικός : ὁ τῶν Ἰώνων καὶ δὴ τῆς Μ. Ἀσίας
ἰπαρχος : ἀρχηγὸς τοῦ ἵπ- πικοῦ	ἰωνισμός : (ὄρος φυσικῆς)
ἴσιος : εὐθύς	οἰωνισμός : χρῆσις τῶν οἰ- ωνῶν
καινός : νέος	ἰπαρχος : ὑπαρχηγὸς
	περίσιος : ὁ πλεονάζων, περιττὸς
	κενός : ἄδειος

κάλλος, τό : ὁμορφιά, ὠ- ραιότητα	κάλος, ὁ : (καὶ κάλλος),τύ- λος
κάμηλος : ἡ καμήλα	κάλως, ὁ : καραβόσχοινον
κατάδηλος : καταφάνερος	κάμιλος : χονδρὸν σχοι- νίον, παλαμάρι
κατάκλυσις : πλημμύρισμα	κατάδειλος : πολὺ δειλὸς
κατάλειμμα : (καταλείπω) κατάλοιπον	κατάκλισις : (κατακλίνο- μαι)
κῆδος : φροντίς - πένθος - γάμος	κατάλυμα : (καταλύω) τό- πος προσωρινῆς διαμο- νῆς
κῆτος, τό : μέγας θαλάσ- σιος ἰχθύς	κῦδος : δόξα, φήμη
κλήμα : κλάδος ἀμπέλου, ἢ ἀμπελος - κλάδος δέν- δρου	κῦτος, τό : κοίλωμα, τὸ ἀμ- πάρι πλοίου
κλήσις : (καλῶ) πρόσκλη- σις	κλίμμα : καταφέρεια - και- ρικαὶ συνθήκαι καὶ γεωγρ. θέσις
κλείνω : (ἀρχ. κλείω) κλει- δώνω	κλίσις : (κλίνω) τὸ γέρσι- μο, ἰδιαίτερα ἰκανότης, ὄρος τῆς γραμ.
κύρωσις : ἐπικύρωσις	κλίνω : γέρνω - ὄρος τῆς γραμ.
κλητός : (καλῶ) καλεσμέ- νος, εὐπρόσδεκτος, πε- ριζήτητος	κίρρωσις : ἀσθένεια τοῦ ἥ- πατος.
	κλιτός : (κλίνω) ὁ κλινό- μενος
	κλυτός : (κλύω) ὄνομα- στός
	κλειτός : μεγαλοπρεπῆς

κόλλημα : (κολλάω) συ- κόλλησις	κώλυμα : (κωλύω) ἐμπό- διον
κοινή : (δοτικοφανές ἐπίρ.) ἀπό κοινοῦ	κοινοί : (πληθ. τοῦ κοινός)
κόμμα : (κόπτω) σημεῖον στίξεως, πολιτική μερίς κλπ.	κινεῖ : (κινῶ)
κρητικός : κάτοικος τῆς Κρήτης	κῶμα : βαθύς ὕπνος, λη- θαργός - ἰατρ. ὄρος
κύων : σκύλος	κριτικός : (κρίνω) ὁ κρί- νων, ἐλέγχων τι
κύρος, τό : ὑπόληψις, αὐ- θεντία	κίων : κολώνα
κώμη : τὸ χωρίον	Κῦρος, ὁ : (Πέρσης βασι- λεὺς)
λήγω : τελειώνω, παύω	κόμη : τὰ μαλλιά
λήθη : λησμονιά	κόμμα : (γεν. -εως) κολλώ- δης οὐσία
λήμη : τσίμπλα (ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν)	λίγο : (ὀλίγος)
λήμμα : (λαμβάνω) εἰσόδη- μα, κέρδος	τυλίγω : περιελίσσω
λιμός : μεγάλη πείνα	λίθοι : πέτρες
λινός : (ὁ κατασκευασμέ- νος ἐκ λίνου)	λύμη : κακοποίησης, κατα- στροφή
λίρα : (τὸ νόμισμα)	λήμα : θέλησις, θάρρος, αὐ- θάδεια
	λίμα : ἡ ρίνη, πείνα, ἀπλη- στία
	λοιμός : ἐπιδημικὴ νόσος
	ληνός : σκάφη, πατητήρι σταφυλῶν
	λύρα : (ἔγχορδον μουσικὸν ὄργανον)

λιτός : άπλοϋς, άπερίττος, όλιγαρκής - (άρχ.) ίκετευτικός	λυτός : (λύω) λυμένος
λίτρα, ή : μετρική μονάς όγκου ή χωρητικότητας	λύτρα, τά : (λύω) άμοιβή προς άπελευθέρωσιν
λοβός : (ίατρ. και τεχν. όρος) έξέχον σημεϊον	λωβός : κακής ποιότητας, άνάπηρος, άσήμαντος (έπιθετ.)
λοφίον : θύσανος έκ πτερόν ή τριχών, ή φούντα	λοφεϊον : θήκη διά τόν λόφον (=θύσανον), πάσα θήκη
λύχνος : λυχνάρι, λάμπα δι' έλαίου	λίχνος : (έπίθ.) ό λειχούδης, ό λιγούρης
μέλει : (μέλω) μ' ένδιαφέρει, με νοιάζει	μέλλει : (μέλλω=σκοπεύω, κά, καθυστερώ νά)
μέλι : (ό καρπός τής μέλισης)	μέλη, τά : (τό μέλος) του σώματος
μήλη, ή : (χειρουργικόν έργαλείον) καθετήρ	μύλη : μύλος, μυλόπετρα, άκονόπετρα - ίατρ. όρος
μήνα : (έρωτημ.) μήπως	Μίνα : (όνομα γυναικείον)
μειώ : μειώνω, έλαττώνω	μήνη, ή : ή σελήνη, ό μηνίσκος
μηνύω : καταγγέλλω	μυῶ : (καθιστώ τινα κοινωνόν μυστηρίων ή μυστικῶν)
	μηνίω : έχω επίμονον όργην

μήτρα : (τῆς γυναικὸς κλπ.) - κοῖλος τύπος, καλοῦπι	μίτρα : ζώνη, ταινία τῆς κεφαλῆς, καλύπτρα, στέμμα
μίτος : νῆμα, κλωστή	μύτος : ὁ ἔχων μεγάλην μύτην
μοιχός : (μοιχεύω)	μυχός : τὸ ἐσώτατον, τὸ βάθος
μύλος, ὁ : (μηχανὴ πρὸς ἄ- λεσιν σιτηρῶν κλπ.)	Μῆλος, ἡ : (νῆσος τῶν Κυ- κλάδων)
Μυσιά : ἐπαρχία τῆς Μ. Ἀσίας	Μοισία : ἡ Βουλγαρία ἐπὶ Βυζαντινῶν
νεῖκος : (ἀρχ.) ἔρις, φιλο- νικία, λογομαχία	νίκος, τό : (δτικαὶ τὸ νίκη)
νεόφυτος : νεοφυτευμένος	νεόφοιτος : νεοφερμένος
νῆμα, τό : κλωστή, σπάγ- γος	νίμμα : ὕδωρ νιψίματος
νῆξις : κολύμβησις	νύξις : νυγμός, τσίμπημα
νῆψις : (νήψω) νηφαλιότης	νίψις : (νίπτω) τὸ νίψιμο
νήσσα : (νήχομαι) πάπια	νύσσα : καμπτήρ, σημείον ἐν τῷ σταδίῳ
νήφω : εἶμαι νηφάλιος, ἡ- ρεμος, μὲ διαύγειαν	Νίσα : ἀρχ. ἐπίγειο Μεγάρων
νιφάδες : τουλύπες χιονιοῦ	νίφω : χιονίζω
νότα, ἡ : μουσ. ὄρος - ὑπαι- νιγμὸς	νυφάδες : οἱ νύμφες
νυμφίος : ὁ γαμπρὸς	νώτα, τά : τὰ ὀπίσω, ἡ πλά- τη
ξηρός : στεγνός, αἰχμηρὸς	νυμφεῖος : (ἐπίθ.) νυμφικός γαμήλιος
	ξυρός : ξυράφι

ξηλωμα : (ξηλώνω)	ξύλωμα : ξυλωσιὰ
ξηλώνω : ξεράβω, χαλῶ	διαξύλωνω : κτίζω, ἐπεν- δύω μὲ ξύλα
ὀδύνη : σωματικὸς πόνος - ψυχικὸς πόνος, θλίψις	ὠδίνες : (ὠδὶς -ῖνος) πόνοι τοῦ τοκετοῦ
οἰκησις : (οἰκῶ) κατοίκη- σις	οἰκισις : (οἰκίζω) ἐγκατά- στασις, ἴδρυσις
ὄλος : (ἐπίθετον)	ὄλωσ : (ἐπίρρημα)
ὀμότοιχος : (ὄμοῦ καὶ τοῖ- χος)	ὀμότυχος : (ὄμοῦ καὶ τύχη)
ὄμος : (ἀντιθ. σύνδ.)	ὄμος, ὄ : (τὸ ἄνω μέρος τοῦ θώρακος)
ὄν - ὄν : μετοχὰὶ τοῦ εἶμι	ὄν - ὄν : ἀναφορ. ἀντωνυ- μῖαι
ὄρος, τό : βουνὸ	ὄρος, ὄ : ὄριον, προϋπόθε- σις
ὄτι : (εἰδ. σύνδ. καὶ αἰτιολ.)	ὄ,τι : (ἀναφορ. ἀντων.)
ὄς : (ἀναφ. ἀντων.)	ὄς : (ἀναφ. ἐπιρ. - χρονικ. κλπ. σύνδ.)
παιδίον : τὸ παιδί	πεδίον : πεδιάς
πάλη, ἡ : (παλεύω)	πάλι(ν) : (χρον. ἐπίρ. κλπ.)
παράλειψις : (παραλείπω)	παράληψις : (παραλαμβάνω)
πεζοί : (πεζός)	πεζῆ : (ἐπίρ.) μὲ τὰ πόδια
πεῖνα : (πεινώ)	πίννα : θαλάσσιον ὄστρα- κον
περισσός : (περιττός) πλεο- νάζων	Περισός : προάστειον ἸΑ- θηνῶν
πεῖρα : γυνῶσις - ἐμπειρία	πήρα : ὀδοιπορικὸς σάκκος

πειστικός : (πειθω)	πιστικός : πιστός - τσομπά- νος
πήρος : (τεχν. ὄρος) λεπτή μεταλ. ράβδος	Πύρρος : βασιλεὺς τῆς Ἡ- πείρου
πήλινος : ἐκ πηλοῦ	πίλινος : (πίλον=καπέλον)
πηγή : βρύση	πυγή : πρωκτός - οὐρά
πιά : (ἐπίρ. χρον.) ἤδη, πλέον	ποιά : (ἐρωτημ. ἀντων.)
πιό : (ἐπίρ. ποσοτ.) πλέον	ποιό : (ἐρωτημ. ἀντων.)
πίσσα : (προϊόν ἀποστάξεως τοῦ πετρελαίου)	πεῖσα : ὑπακοή - καταπρά- υνσις
πίστις : (πιστεύω)	πύστις : (πυνθάνομαι) πλη- ροφορία
πόλος : σημεῖον τοῦ ὀρί- ζοντος - ὄρος τῆς φυσι- κῆς	πῶλος : τὸ πουλάρι
πολύγωνος : (πολὺς καὶ γω- νία)	πολύγονος : (πολὺς καὶ γό- νος) πολύτεκνος, γόνι- μος
πόρος : πέρασμα, ἐπινόη- μα, εἰσοδήματα	πῶρος : πωρόλιθος, πωρώ- δης σύστασις ὄργανου
πού : (ἀναφ. ἀντων.)	πού : (ἐρωτημ. ἀντων.)
προκλητικός : (προκαλῶ)	προκλητικός : (ὄρος τῆς Γραμ.)
προσηλῶ : (ἦλος) καρφά- νω, προσηλώνω	συλῶ : λεηλατῶ, διαρπάζω ἱερά κ.τ.δ.
πτύσσω : διπλώνω, ἐναγκα- λίζομαι	πτήσσω : συμμαζεύομαι, ζαρώνω

- πυρρός :** πυρρόχρους, πυρρόξανθος
- πυρώνω :** θερμαίνω, εξάπτω
- πύρωσις :** καῦσις, θέρμανσις
- πύθων :** υπερμεγέθης ὄφις
- πύον :** ἡ παθολογικὴ πυκνόρρευστος οὐσία τῶν πληγῶν
- πῶς :** (εἰδικὸς σύνδ.)
- πυκτικὸς :** ὁ τῆς πυγμαχίας
- ρημάζω :** ἐρημώνω, καταστρέφω
- ρήμα, τό :** (ὄρος τῆς Γραμ.)
- ρίμα, ἦ :** ὁμοιοκαταληξία
- ρῆσις :** (λέγω) λόγος, ἀπόφθεγμα
- ρητός :** ὁ δυνάμενος νὰ εἰπωθῆ
- πηρός :** κολοβός, ἀνάπηρος
- πυρός :** ὁ σῖτος, ὁ πυρρόξανθος
- πηρώνω :** ἀκρωτηριάζω, σακατεύω
- πήρωσις :** ἀκρωτηρίασις, ἀναπηρία
- πειθων :** (μτχ. τοῦ πείθω)
- ποιον :** (ἐρωτημ. ἀντων.)
- πῶς :** (ἐρωτημ. ἐπίρ.)
- πηκτικὸς :** ὁ ἐπιφέρων πήξιιν
- ῶριμάζω :** γίνομαι ὠριμος
- ρίμμα, τό :** (ρίπτω) ἀπόρριμμα)
- ρύμμα :** (ρύπτω) τὸ ρύπος
- ρύμα :** τράβηγμα - **ρῦμα :** δ-χόρωμα
- ρῦσις :** (ρέω) ροή
- ρῦσις :** (ρύομαι) σωτηρία
- ρυτός :** (ρέω) ρευστός, ρέων
- ρυτός :** (ρύομαι) συρτός, ἔλκυστός

ρήτωρ : ὁ λέγων	ρύτωρ : ἔλκυστήρ - σωτήρ
ρίπος - ους : (καὶ ρίψ-ιπός) πλέγμα, ψάθα	ρύπος, τό : βρώμα, ἀκαθα- σία
ρίψις : (ρίπτω)	ρύψις : (ρύπτω) πλύσις, κά- θαρσις
σάτιρα : σκωπτικὸν λογο- τέχνημα	σάτυρα : (ἐσφαλμένη γρα- φή τοῦ σάτιρα)
σατιρικός : σκωπτικὸς	σατυρικός : (σάτυρος) ὁ τοῦ Σατύρου, (σατυρικὸν δρᾶμα)
σής : σκόληξ	σῆς : χοῖρος
σκήτη : ἔρμητήριον μονα- χοῦ	σκήτη, τά : δέρματα κατειρ- γασμένα
σκίρωσις : (ιατρ. ὄρος) σκληήρυνσις	σκύρωσις : ἐπίστρωσις με χάλικας
στεῖρα : ἡ ἄτεκνος, στέρφα	Στύρα, τά : κωμόπολις Εὐ- βοίας
στίχος : σειρά, ἀράδα, γραμμὴ (ιδίως γραμμὴ κειμένου)	στοῖχος : σειρά, τάξις, γραμμὴ
στήλωσις : ἀναστήλωσις, ἀνόρθωσις	στύλωσις : στήριξις διὰ πα- πασάλων, διὰ στύλων
σύνθημα : (τίθημι)	σύνθυμα : (θύω)
Σύριος : (ὁ κάτοικος τῆς Σύρου)	Σείριος : (τὸ ἄστρον)
Σῦρος, ἡ : (νησος τῶν Σπο- ράδων)	Σῦρος, ὁ : (κάτοικος τῆς Συρίας)

- σχίνος, ἡ :** (εἶδος ἀειθαλοῦς ἰθάμνου), μαστιχό-δενδρον
- σωρός, ὁ :** ὄγκος χώματος κλπ.
- τείχος, τό :** (τὸ περίξ τῆς πόλεως)
- τείχισις :** (τειχος - τειχίζω)
- τείχη, τά :** (πληθ. τοῦ τείχους)
- τόνος :** γραμ. καὶ μουσ. ὄρος
- τρῆσις :** ὀπή, ἄνοιγμα
- τρίμμα :** (τριβω)
- ὔδρα :** νερόφιδο
- ὑπόγειος :** ὑπὸ τὴν γῆν
- ὑπόδησις :** (δέω) ὑπόδεσις, τὰ ὑποδήματα
- ὑπερωρία :** (πέραν τῆς ὥρας)
- φάρος :** φανὸς προσανατολισμοῦ τῶν πλοίων
- σχοῖνος, ὁ :** βοῦρλον, τόπος με βοῦρλα - σχοινίον
- σορός, ἡ :** λάρναξ, ὁ νεκρὸς
- τοιχος, ὁ :** (τῶν οἰκοδομῶν)
- τοιχισις :** (τοιχος-τοιχίζω)
- τοιχοι, οἱ :** (πληθ. τοῦ τοίχους)
- τύχη, ἡ :** τυχερὸ κλπ.
- τόννος :** μέτρον βάρους - εἶδος ἰχθύος, ὁ θύννος
- τρύσις :** (τρύω) φθορά, διαβρωσις
- τρύμα :** (τρύω) ὀπή ἐκ φθορᾶς, διαβρώσεως
- *Υδρα :** ἡ νῆσος
- ὑπόγειος :** πρόχειρος, πρόσφατος
- ὑπόδουσις :** (δύω) προσποιήσις, κατάδουσις
- ὑπερωρία :** (ἐκτὸς τῶν ὀρίων) ἐξορία
- Φάρος :** ἡ νῆσος ἐξ ἧς ὁ φάρος
- φᾶρος, τό :** πανί, ἰστίον πλοίου κλπ.

φάσις : (φαίνω) ὄψις, ἐμ- φάνισις, πληροφορία	φάσις : (φημί) λόγος, πρό- τασις
φορά : (τοῦ φέρω)	Φᾶσις, ὁ : ποταμός ἐν Κολ- χίδι
φορητός : ὁ μεταφερόμε- νος	φωρά : κλοπή
φρικτός : (φρίσσω), ζαρω- μένος, φοβερός	φορυτός, ὁ : τὸ ἄχυρον
φυλή : (ἔθνος, ράτσα)	φρυκτός : (φρύγω), ξηρός, ξεροψημένος, ὀπτός
φύλλον : (τοῦ δένδρου κλπ.)	φιλί, τό : (τοῦ φιλῶ)
φίλαρχος : ὁ ἀγαπῶν νά ἄρχῃ	φῦλον : ἡ διάκρισις τοῦ γένους
χῆρος : ἄνευ γυναικός	φύλαρχος : ἀρχηγός φυλῆς
χήρα : ἄνευ ἀνδρός	χοῖρος : γουρούνι
χείρων - χεῖρον : (συγκρ. τοῦ ἐπιθ. κακός) χει- ρότερος	χεῖρα, τήν : τὸ χέρι
Χίος, ἡ : ἡ νῆσος	χήρων : (γεν. τοῦ χῆρος)
χολή : ἀδὴν τοῦ σώματος- ὄργη	χοίρων : (γέν. τοῦ χοῖρος).
χρῆσις : χρησιμοποίησις	Χίος, ὁ : ὁ κάτοικος τῆς Χίου
χρηστός : ἀγαθός, καλός	χολή : (χωλός) κουτσὴ
χωρικός : τῆς χώρας	χρῖσις : (χρίω) ἐπάλειψις
χώρησις : (χωρέω - ῶ) προ- χώρησις	χρηστός : ὁ κεχρισμένος
ψηξίς : τὸ βούρτσισμα	Χρῖστος : κύριον ὄνομα
	χορικός : τοῦ χοροῦ
	χώρησις : (χωρίζω) χῶρι- σμα
	ψῆξις : κρύωμα

ψήχω : τρίβω, βουρτσίζω	ψύχω : κρυώνω, παγώνω κάτι
ψηλός : ύψηλός	ψιλός : λεπτός, φαλακρός
ψηλώνω : ύψώνω, αὐξάνω πρὸς τὰ ἄνω	ἀποψιλώνω : ἀπογυμνώνω
ῶ! : (θαυμαστικὸν ἐπιφώ- νημα)	ῶ : (κλητικὸν ἐπιφώνημα)
ῶρα : ἡ μονὰς χρόνου	ῶρα : φροντίς, προσοχή

Ε'. ΠΑΡΩΝΥΜΑ

Παρώνυμοι λέξεις ἢ παρώνυμα λέγονται αἱ ὁμόηχοι λέξεις αἱ ὁποῖαι διαφέρουν κατὰ τὸν τονισμὸν καθὼς καὶ ὅσαι παρουσιάζουν ὁμοιότητάς τινας κατὰ τὴν σημασίαν, τὴν προφορὰν καὶ τὴν γραφήν.

Τὰ πλέον συνήθη παρώνυμα εἶναι κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τὰ ἑξῆς :

ἅγια : (θηλ. τοῦ ἅγιος)	ἄγυιά : δρόμος (ἄγυιόπαις, παιδί τοῦ δρόμου)
ἄγνεία : (ἀγνεύω), ἀγνότης	ἄγνοια : (ἀγνοῶ), ἀμάθεια
Αἶμος : (ὄρος τῆς Βαλκανικῆς ἐξ οὗ ἡ χερσό- νησος)	Αἶμων : (ἀρχ. ὄνομα ἄν- δρός)
ἄκτῆ : (τῆς θαλάσσης)	ἄκτις : (τοῦ ἡλίου κλπ.)
ἄλοιάω : κτυπῶ, θρυμματί- ζω	ἄλλοιόω - ῶ : μεταβάλλω ἐπὶ τὰ χεῖρω, ἀλλοιώνω
ἄλυκός : ἄλυμυρός	ἄλικος : ὁ βαθέος ἐρυθρός
ἄλυκῆ : ἐγκαταστάσεις πα- ραγωγῆς ἄλατος ἐν τῇ ἄκτῃ)	Ἄλικη : (γυναικεῖον ὄνο- μα)

- ἀμείβω** : πληρώνω
ἀμνηστία : (ἀμνηστος),
συγχώρησις ἀδικήμα-
τος
- ἄμοιρος** : ὁ ἄνευ μοίρας,
ὁ δυστυχῆς
ἀνάθημα : (ἀνατίθημι) ἀ-
φιέρωμα
ἀνία : (ἀνῶ), λύπη, πλη-
ξίς, δυσθυμία
ἀπορία : (ἀπορος), ἀδιέξο-
δον, ἀμηχανία, ἔνδεια
ἄρα : (συμπερ. σύνδεσμος)
ἄργιλος : (ἐρυθρὸς πηλὸς
δι' ἀγγεῖα)
ἀχειρώτος : (χειρὼ=δα-
μάζω), ἀδάμαστος
βλήμα : (τοῦ βάλλω)
γρίπη : (ἡ γνωστὴ ἐπιδη-
μικὴ νόσος)
δειλός : ὁ φοβιτσιάρης
δρυμός : τὸ δάσος
- δεινὴ** :)θηλ. τοῦ δεινός=
φοβερός)
δεινά, τά : (δεινός), αἱ συμ-
φοραὶ
δίνω : δίδω, προσφέρω
- ἄμοιβή** : πληρωμὴ
μνηστία : (μνηστεύω), τὸ
ἄρραβώνιασμα
- ἀμνησία** : ἀπώλεια μνήμης
ὄμηρος : πρόσωπον διδόν-
μενον δι' ἐγγύησιν
θῦμα : (θύω) τὸ σφάγιον
- ἄνοια** : (ἄνους), ἔλλειψις
νοῦ, μωρία
ἀπόρροια : (ἀπορρέω) διέ-
ξοδος ὕδατος, διαρροή
ἄρά, ἦ : ἡ κατάρα
ἄργυρος : (τὸ γνωστὸν μέ-
ταλλον)
ἀνοχύρωτος : ὁ μὴ ὄχυρω-
μένος
βλέμμα : (τοῦ βλέπω)
γρυπός : (ἐπὶ τῆς ρινός),
κυρτός, γαμπός
δῆλος : ὁ φανερός
δριμύς : στυφός, πικρός, ὀ-
ξύς
δίνη : στρόβιλος, ρούφου-
λας
ὁ δεῖνα : (ἐπιμερ. ἀντων.),
ὁ τάδε
δινῶ : περιδινῶ, στριφογυ-
ρίζω

ἐγγχειρίζω : παραδίδω εἰς χειράς, ἐμπιστεύομαι, χειρουργῶ	ἐνεχυριάζω : παραδίδω ὡς ἐνέχυρο, ὑποθηκεύω
ἔλαιον : τὸ λάδι	ἔλεος, τό : εὐσπλαχνία, οἴ- κτος
ἐπήρεια : ὑβριστικὸς τρό- πος, βλαβερὰ ἐπενέρ- γεια	ἐπιρροή : συρροή, ἐπίδρα- σις, ἐπιβολή
ἐρίζω : φιλονικῶ, λογομα- χῶ	ἐρείδω : στηρίζω, ὑποστη- ρίζω
ἔρις : φιλονικία	ἔρεισμα : στήριγμα
ἐριστικός : φιλόνικος	ἐρειστικός : (τοῦ ἐρείδω)
ἑταῖρος : φίλος, σύντρο- φος, συμμέτοχος	ἕτερος : ἄλλος, διαφορετι- κός, εἷς ἐκ τῶν δύο
εὐγένεια : (ἐκ τοῦ εὐγενῆς)	Εὐγενία : (γυναικεῖον ὄνο- μα)
ἦκω : (ἀρχ. ρῆμα), ἔχω ἔλ- θει, φθάνω	οἰκῶ : κατοικῶ
ἡμιτόνιον : (ὄρος μουσι- κός : μισὸς τόνος)	ἡμίτονον : (ὄρος μαθηματι- κός ἐν τῇ τριγωνομε- τρίᾳ)
ἡμερος : ἐξημερωμένος, ὄχι ἄγριος	ἦρεμος : ἦσυχος, γαλήνιος
κενῶ : ἀδειάζω, κενώνω	καίνω : (ἀρχ.) κόπτω, φο- νεύω.
κηρός : τὸ κερὶ	κῦρος, τό : ἀξία, αὐθεντία, ἐπιβολή
κοίτη : κλίνη, φωλεά, κοιλότης ἐδάφους	κῦτος, τό : κοῖλος χῶρος τοῦ πλοίου, τὸ ἀμπάρι
	κῆτος, τό : ὑπερμεγέθης θαλάσσιος ἰχθύς

- κῶμος :** διασκέδασις - ὄμιλος κωμαστῶν
- λαβή :** ἡ λήψις, τὸ χερούλι
- λινός :** (ὁ κατασκευασμένος ἀπὸ λίνου, λινάρι)
- λήγω :** τελειώνω, παύω
- λίπος :** πάχος, ξύγκι
- λειμών :** λειβάδι
- μεταλλεῖον :** (τόπος ἐξορύξεως μετάλλων)
- μοιραῖος :** ὁ ὑποκείμενος εἰς τὴν μοῖραν, ἀναπόφευκτος
- μῦλος :** (μέσον ἀλέσεως σίτου κλπ.)
- μύριοι :** δέκα χιλιάδες
- νοπός :** φρέσκος, ἀστέγνωτος
- νύγμα :** (νύσσω), κέντημα, τσίμπημα
- νίκη, ἡ :** (νικῶ)
- νήφω :** εἶμαι νηφάλιος, ἀπέχω τοῦ οἴνου, εἶμαι ἐχέφρων
- κομός :** (κόπτομαι) θρηνός, μοιρολόγι
- λαβίς :** (δισκελές ὄργανον πρὸς σύλληψιν καὶ συγκράτησίν τινος)
- λήνος, τό :** (ἀρχ.), ἔριον, μαλλί, δίκτυον
- τυλίγω :** ἐλίσσω, περιτυλίγω
- λοιπός :** ὑπόλοιπος
- λειψός :** ἐλλιπής, μὴ πλήρης
- λυμεών :** καταστροφεύς, διαφθορεὺς
- μετάλλιον :** (τὸ ἐκ μετάλλου) παράσημον
- μηριαῖος :** ὁ τοῦ μηροῦ (μηριαῖον ὄστροῦν)
- μῆλον :** (ὁ καρπὸς καὶ τὸ δένδρον)
- μυριοί :** ἀναρίθμητοι
- ὄπος :** χυμὸς φυτοῦ, καρποῦ
- αἰνιγμα :** (αἰνίσσομαι = ὑπονοῶ)
- νῆμα :** κλωστή
- νοῖκι, τό :** ἐνοίκιον
- νίβω :** πλένω τὸ πρόσωπον

ξάινω : καταργάζομαι ἔ- ριον	ξέω : λειαίνω, γλύφω, λα- ξεύω
νότος : τὸ σημεῖον τοῦ ὀ- ρίζοντος), ὁ νοτιᾶς (ἄνεμος)	νότον : (κυρίως: τὰ νότια), τὸ ὀπισθεν, ἢ πλάτη
παίρνω : (ἐπαίρω), λαμβά- νω	περνῶ : (περάω), διαβαίνω, παρέρχομαι
παρουσία : (πάρειμι = εἶμαι παρῶν)	παρρησία : (παν-ρησις) θάρρος λόγου
	περιουσία : (τὰ διάφορα ἄ- γαθὰ)
παιδεία : ἐκπαίδευσις	παιδιά : παιγνίδιον παίδων, ἀστειότης
	πεδιάς : κάμπος
πείθω : (τὸ ρῆμα)	πειθῶ : (ὄνομα), ἢ ὑπακοή
πίθος : ὀγκῶδες βαρέλιον	πύθων : (τὸ ἔρπετόν)
παινῶ : κατέχομαι ἐκ πεί- νης	πίνω : (ὔδωρ κλπ.)
πεῖρα, ἦ : γνῶσις ἐπίκτη- τος	πυρά, ἦ : φωτιά
περισσός : ὁ πλεονάζων, ὁ ἐπὶ πλέον	περιτιτός : ἀντιθ. τοῦ ἄρ- τιος, ὁ ἄχρηστος, ἄ- σκοπος
πίλος : τὸ καπέλον	πηλός : ἡ λάσπη
προοίμιον : εἰσαγωγή, πρόλογος	πρώιμος : ὁ πρὶν τῆς ὥρας
πορεία : (ἐκ τοῦ πορεύο- μαι)	πρωτοπορία : (ἐκ τοῦ πρω- τοπόρος)
προφανής : ὀλοφάνερος	πρωτοφανής : πρωτότυπος

ποιόν, τό : (τὰ ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, ἢ ποιότης)	πύον, τό : (κίτρινη ρευστή οὐσία τῶν πληγῶν)
πρόγονος : ὁ παλαιότατος, ὁ προπάτωρ	προγονός : (τέκνον τοῦ ἢ τῆς συζύγου ἐκ προηγούμενου γάμου)
πρωτόγονωρος : πρωτογνώριστος, πρωτοφανής	πρωτόγονος : πρωτογέννητος, ἀρχέγονος, ἀπολίτιστος
πρότυπος : ὑποδειγματικός, τέλειος	πρωτότυπος : καινοφανής, ιδιότυπος
πρῶτος, -α : (μὲ θετικὴν σημασίαν σήμερον· ὡ πάντα)	προτοῦ : (πρὸ + τοῦ : μὲ ὀπομένως)
προσποίησης : ὑποκρισία	προσωποποίησης : (πρόσωπον + ποιῶ)
ρημάζω : καταστρέφω	ῥιμάζω : (καθιστῶ ἢ γίνομαι ῥιμος)
ριπή : φορά, ὄρμη, βολή	ριπίς : φυσητήριον, βεντάλια
ρίμα, ἦ : ὁμοιοκαταληξία	ρύμη, ἦ : ὄρμη, φορά, δρομάκι
στῦλος : κίων, κολώνα	στήλη : ὄρθιος λίθος, ὀρόσημον, διαίρεσις σελίδος, ἠλεκτρ. στήλη κλπ.
σκήτη : (ἐρμητήριον μοναχοῦ)	σκύτος : δέρμα κατειργασμένον
στερῶ : (κάποιον, ἐνεργ. ρῆμα)	ὑστερῶ : (ἀμβτ. ρῆμα), ὑπολείπομαι

- στρατεία :** (στρατεύω), ἐκ-
στρατεία
- σχολεῖον :** (τόπος ἐκπαι-
δεύσεως)
- συμμορία :** ὁμὰς κακο-
ποιῶν
- σφαγεῖον :** (τόπος ὅπου
σφάζονται ζῶα)
- συνασπισμός :** στενή συ-
νεργασία, συμμαχία,
συνένωσις
- σῦριγξ :** αὐλός, πόρος, τὸ
γνωστὸν ἱατρικὸν ὄρ-
γανον
- τελωνεῖον :** (οἶκημα ἐλέγ-
χου ἐμπορευμάτων κλπ.)
- τεχνικός :** ὁ μετὰ τέχνης,
ἐντεχνος
- ῥβος :** τὸ κύρτωμα τῆς κα-
μήλου, καμπούρα
- ῥδρο - :** (θ. τοῦ ῥδωρ ὡς α'
συνθετικὸν)
- ῥπεῖκω :** ἐνδίδω, ῥποχωρῶ
ῥπακούω
- φίλη, ῥ :** (οὐσ. ἐκ τοῦ φί-
λος)
- φώρα, ῥ :** ὁρμή, ἐπιτάχυν-
- στρατιά :** τὸ στράτευμα
- σχόλιον :** (διασάφησις, ῥ-
πόμνησις, ἐρμηνεία χω-
ρίου)
- μωρία :** ἀνοησία
- σφάγιον :** τὸ θυσιαζόμενον
ζῶον, τὸ ἱερεῖον
- συναπισμός :** (συνάπι),
ράντισμα μετὰ δηλητή-
ριον ἀπὸ συνάπι
- σήραγξ :** κοῖλος βράχος,
σπήλαιον, ῥπόγειος δί-
οδος
- τελώνιον :** δαιμόνιον, στοι-
χειὸ
- τεχνητός :** ὁ μὴ φυσικός,
πλαστὸς
- ῥβη :** ἐφηβεία
- ῥδρός :** ὁ ῥδρώτας
- ῥπήκοος :** (ῥπακούω)
- ῥπάκουος :** (ῥπακούω)
- φυλή, ῥ :** ῥθνος, γένος
- Φυλή, ῥ :** φρούριον τῆς
ῥΑττικῆς
- φωρά, ῥ :** (ἀρχ.) κλωπή

- σις (φέρω)
- Φοῖβος :** (ἐπωνυμία Ἐπόλ-
λωνος)
- χειῖλος, τό :** (ἀνθρώπου
κλπ.)
- χορός :** (χορεύω)
- χειμών :** (ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔ-
τους)
- χρεία :** ἀνάγκη
- χυμώδης :** (ἐκ τοῦ χυμός)
- χυμάω - χυμίζω :** ὀρμῶ,
ψιλός : λεπτός, (ἀρχ.)
γυμνός, φαλακρός
- ὄμος :** (μέρος τοῦ ἀνθρω-
πίνου σώματος)
- ὠφελῶ :** εἶμαι χρήσιμος,
κάνω καλὸ
- ὠφέλημα :** (ὠφελῶ), ὠφέ-
λεια
- ἔφηβος :** (ὁ εἰς ἡλικίαν ἡ-
βης)
- χυλός :** χυμός φρούτων,
πολτός
- χωρός :** (ἐκταση τόπου)
- χυμός :** (τὸ ὑγρὸν περιε-
μενον φυτῶν κλπ.), ὀ-
πός, ζουμί
- χροιά :** ἡ ἐπιφάνεια σώμα-
τος, ἐπιδερμὶς, ἀπόχρω-
σις
- χειμαρρώδης :** (ἐκ τοῦ χεί-
μαρρος)
- χειμάζω :** διαχειμάζω
- ψύλλος :** (τὸ γνωστὸν ἔν-
τομον)
- ψηλός :** ὑψηλός
- ὠμός :** ἄβραστος, ἄψητος,
ἄγουρος, σκληρός, ἄ-
ξεστος
- ὀφείλω :** χρεωστῶ
- ὀφείλημα :** (ὀφείλω) τὸ
χρέος, ὀφειλή.
- ~~XXXXXXXXXX~~